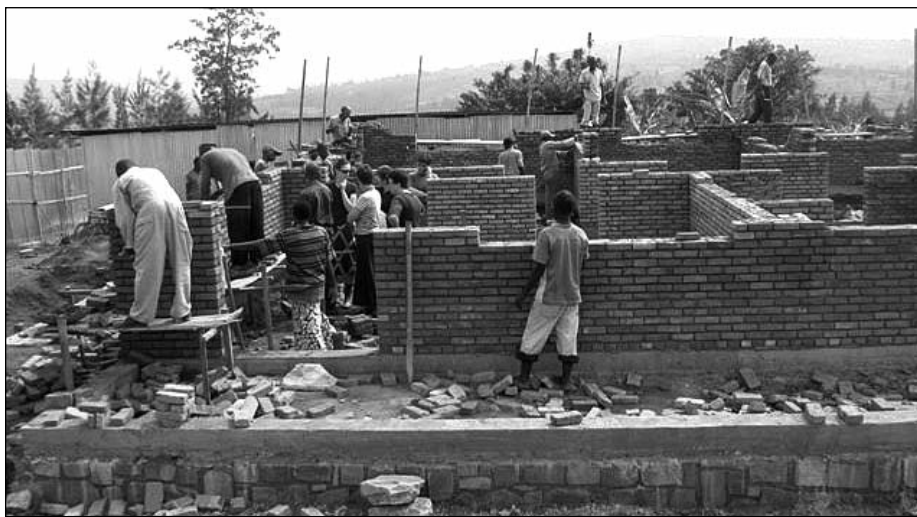

určuje, že jurisdikce se tvoří podle zemí, rozhodla Velká Magistrální Rada, že dojde všude ke sloučení nejpозději ke konci roku 2009. Proto obnovila svou činnost i Společná sjednocovací komise, která bude na sjednocovací proces dohlížet.

Na úrovni zemí by mělo být navrženo velmistři jmenování vedoucích funkcionářů nové sjednocené jurisdikce. Velmistř se totiž rozhodl, že posoudí všechny jmenovací dekrety všech vedoucích funkcionářů a jmenuje nové funkcionáře jurisdikcí. Jedná se o tři zásadní funkce jurisdikce, velkopřevora nebo velkobailiva, bailivů a velkokancléře. Nově jmenovaný velkopřevor nebo velkobailiv potom jmenuje další funkcionáře jurisdikce a spolu s programem činnosti jejich jména zašle velkokancléři Řádu.

V mnoha zemích se bude jednat o dost složitý a bolestný proces, který bude narážet na komplikované osobní vztahy. Proto sjednocovacímu procesu začali pomáhat naši duchovní. Naši slovenští spolubratři už podepsali společné memorandum o jehož vznik se zasloužil duchovní protektor Řádu J.B. Řehoř III. U našich západních sousedů v Německu se zprostředkovatelské role ujal generální kaplan Dr. Schleier., SCHLJ. Nebude to vždy snadné, ale jak požaduje David James, tento proces musí projít kajícím usmířením s otevřeným srdcem a myslí. Necht' nám všem k tomu dopomůže náš nejvyšší Pastýř!

— Prof. Dr. Aleš Bluma, KCLJ

Andělské žně

Sestry od andělů jsou kongregací, která byla založena před 120 lety v polském Vilně místním knězem, který se později stal mohylevským arcibiskupem. V té době to byla velmi těžká doba nejen pro Poláky, ale i pro místní církev. Z těchto důvodů tato kongregace nenosí řeholní oděv, ale chodí v civilu. Sestry pomáhají zejména kněžím, a proto i jejich název. Kromě rodného Polska pracují také v Litvě, Bělorusku, Rusku, Ukrajině a v Anglii. Zvláštním místem jejich práce jsou misie v Africe, kde působí již od roku 1984 se zajímavou představou, že Bůh se nenechá předstihnout v hojnosti. Jsou tam ve třech afrických zemích, a to ve Rwandě, Východním Kongu a Kamerunu. Samozřejmě pracují i v naší republice. Ve Rwandě pak konkrétně ve městech Nyakimana a Ka-

buga. V Kabuga nyní již staví zdravotní středisko (viz příložený obrázek), které v první etapě bude mít stomatologickou kliniku. Pracovat tam bude i jedna jejich dentistka. V další etapě to bude výstavba hospice Dům naděje. Naše Společenství společně s Hnutím solidarity s chudými třetího světa MATRI přispěly v rámci vzájemné úzké spolupráce již nemalou částkou 16.550 EUR. Zdravotní zařízení mají i v jedné malé a chudé konžské víscce, která je ukryta v místním buši. Kromě toho se tam rovněž starají asi o 450 místních sirotků. Nyní si ve Východním Kongu až příliš užili občanské války. Sestry léčily nejen zraněné z obou nepřátelých táborů, ale samozřejmě i civilisty. Jejich zraněné španělské sestře museli zdravotníci amputovat obě nohy. Nově působí i v Kamerunu, kde již také vybudovaly zdravotní středisko.

— Petr Jílek, KCLJ

Sedm slov...

nutím: „Jestliže ze srdce neodpustíte svému bratru, ani Bůh vám neodpustí. Ježíš po svém zmrtyvýchvstání dal svým učedníkům moc odpouštět hříchy. Jeho slova se stala základem svátosti pokání.

Druhé Ježíšovo slovo na kříži:

„Dnes budeš se mnou v ráji“

Ježíš neomlouvá lotrovi jeho hříchy, on je odpouští. Nám to připadá divné: byl zlý a za minutu dvanáct proklouzl do toho nebe, přišel k tomu lacino.“ Nepřišel k tomu „lacino“. Smrt na kříži byla hrozná a jemu určitě dalo námahu poprosit. Vždyť ten druhý zločinec se jen posmíval. Není samo sebou v poslední chvíli života se rozhodnout pro dobro. Modleme se často tato slova: „Pane, pamatuj na mne když se budu rozhodovat mezi dobrem a zlem. A zvláště, až budu odcházet z tohoto světa.“

Třetí Ježíšovo slovo na kříži: „Ženo,

hle, tvůj syn!“ „Hle, tvá matka!“

Maria znala Simeonovo proroctví: „Tvou vlastní duši pronikne meč.“ Ale teď to nastalo a ona cítí bolest. Nad Ježíšem slovo visí jeho jméno, které mu dala ona podle slov anděla. A teď tu její syn visí na kříži, celý zmučený a potřísněný krví. A přesto na svoji matku nezapomněl: na kříži činí svoji poslední vůli: Ženo, můj milovaný učedník Jan se o tebe postará. Nebudeš sama. On jediný mi byl věrný až do konce. Přišel až pod můj kříž, zatímco deset dalších zbaběle uteklo, včetně Petra, a jeden mě dokonce za peníze zradil. Ježíš tímto gestem na kříži svoji matku spolehlivě zabezpečil. Marie se v Janovi stala i matkou nás všech. Jí patří zvláštní úcta a láska. Ona sama řekla: „Od této chvíle mne budou blahoslavovat všechna pokolení“ (L 1,48).

Čtvrté Ježíšovo slovo na kříži: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“

V jednom z podzemních úkrytů pod židovským ghettem byl v květnu 1943 na-

lezen nápis, který tam zanechala malá židovská dívka: „Věřím, že existuje slunce, i když ho nevidím. Věřím, že existuje láska, i když jí necítím. Věřím, že existuje Bůh, i když mlčí.“ I na Golgotě se zatmělo slunce, vystydla láska mnohých a Bůh se odmlčel. Ale ani tady hrůza polední noci nepopřela, že je slunce, že je láska, že je Bůh.

Páté Ježíšovo slovo na kříži: „Žízním.“

Po pocitu opuštění vlastním otcem Ježíš zakouší strašnou žízeň. Tělesnou, ale ještě více duševní. Tady se naplnila slova, která pronesl při Poslední večeři: on je tím vydaným chlebem, on je tím prolitým vínem. Nastala Pánova noc. Ale i v ní se našel cizí člověk, kterému bylo umírajícího mladého člověka líto a tak namočil houbu do octa a podal mu ji k ústům. Bylo to gesto milosti, přípravek fungoval jako morfium, ulehčoval trpícím. I my posláni k tomu, abychom nenechali žádného trpícího bratra či sestru bez pomoci.

Šesté Ježíšovo slovo na kříži: